

موسى جار الله.

مـائـدـا

انسانلرگ طهاملارى مـائـدـالـرى حـقـنـدـه قـرـان كـرـيمـك آـيـت كـرـيمـهـلـرىـنىـ
اسـلامـك تـهـيمـلـرىـنىـ حـكـمـلـرىـنىـ اـجـتـهـادـ يـوـلـيلـهـ بـيـانـ اـيـدرـ كـتـابـلـدـرـ. ذـيـحـهـ
مـهـلـلـرىـنىـ دـهـ نـهـائـىـ قـطـعـىـ صـورـتـ دـهـ حلـ اـيـدرـ.

«هو الذى خلق لكم ما فى الارض جمیعاً .»
(سورة البقرة - ٤٩)

«فانشأنا لكم به جنات من نخيل واعتاب لكم فيها
فواكبه كثیره ومنها تأكلون .»
(المؤمنون - ١٩)

«والانعام خلقها . لكم فيها دفع ومنافع ومنها
تأكلون .»
(النحل - ٥)

۱۹۱۳ سنه ده نویاپر ۳۶ ده دولت دوماسنہ ذبیحہ حقنندہ اوڭلۇق دەپوتاتلر طرفىن دىرىجىسىلىرىنىڭ ويرلىمش لائىچە بىرگەسىنە، روسىيَا مىسلمانلىرىنىڭ ۱۹۱۴ سنه ده ذبیحہ مىسىلەلرنىڭ حرکىتلرى مىناسېتىلە ؟ ھەم دە طعام، ذبیحہ حقنندە كىتب فەقەيىدە همان حل قىلىنماش مىسىلەلرلىي حل ايتىك امىدىلە، شو كىتاب موسى جار الله قىلىملىي ياز لەدى.

بسم الله الرحمن الرحيم

«يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحْلَ لَهُمْ
قُلْ أَحْلٌ لِّكُمُ الْطَّيِّبَاتُ»
(المائدة - ٤)

طعام

انسانڭ ماىدە سىنده طعام كېيى شراب كېيى اڭ ضرورى حاجتلىرىنه دائۇر غايىت مەم سوالتىڭ اڭ حكيمانە اڭ جامع جوابى قران كريمىڭ ماىدە سىنده، ۴ نچى آيت كريمىدە عنایت الھىيە لسانىلە بىيان قىيلنىمىشىر . ماىدە سورە سىنده، ۳ نچى آيت كريمىدە اون بىر محرم تىپسىلىق قىلىنەقىن صوڭىڭ، انسان لسان حالىلە دە حلال شىلىرى البىتە استفسار ايدىچىك ايدى .

بوڭا كورە، جواب اولمۇق اوزىزه اينىمىش آيت كريمىدە قران كريم حلال شىلىرى طييات كلمەسىلە اجمال قىلىوب، حراماڭ حراملغۇنە حلال ئىچىن سبب اولىمىش وجھەرىدە لسان اعجازلە بىيان ايتىمىش اولىدى . چۈنكە حلال ئىچىن حلال ئىچىن طىب اولىمۇق صفتىلىه اولىور ايسە، حراماڭ حراملغى البىتە خېىىت اولىمۇق صفتىلىه اولىور .

قران كريم دە شو حقىقت مەتىلدە آيت كريمىدە لىردى . مۇمنلەر ئىچىن نظرىينە عرض قىلىنىمىش ايدى :

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ» (سورة البقرة - ١٧٢)

يعنى: ييڭىز سزه إحسان قىلىنىش رزقلردىن يالڭىز طىپلىرىنى .
طعامڭىزى يالڭىز طىباتە حصر قىلىڭىز .

«يا آيەلە الدين آمنوا لا تحرموا طيبات ما احل الله لكم . ولا
تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين . وكلوا مما رزقكم الله حلالا طيبا .»
(المائدة - ٨٧)

يعنى: الله سزه حلال ايتىمش طيباتى تحرىم ايتىمەڭىز . طيباتى حرام
ايتمك خبائى حلال ايتىمك كېي اعتدا اولور . معتدىلارى الله سەومۇز .
حلال او لمق او زره سزه الله احسان ايتىمش رزقلرى ييڭىز .
معناسى: طيب اولور ايىسە، حرام ايتمك ممنوعدر . خبيث اولور
ايىسە تناول ايتمك ممنوعدر .

«قل من حرم زينة الله التي أخرج لعباده والطيبات من الرزق .
قل هي للذين آمنوا في الحياة الدنيا خالصة يوم القيمة . . . (الاعراف - ٣٤)
يعنى: كيم حرام ايده بىلور اللھاڭ او زينتلرىنى كە بىندە لرىنه
ویرەش؟ كيم حرام ايده بىلور رزقلڭ او طىپلىرىنى كە بىندە لرىنه الله
احسان ايتىمش؟ قيامتده هېچ بىر مواخىدەسى او لماق او زره او طيباتىن
او زينتىن اهل ايمان استفادە ايىر .

اگرده طيباتىڭ حراملىغى ، ياخود حرامڭ طىپلىگى ممکن اولسە ايىدى ،
كىيوم كېي زينتلرى ، آزق كېي حلال رزقلرى ترك ايتمك حادىھىسىنده
او قىدر جزاللى خطاپ الھى نازل او لماز ايىدى .
«يأمرهم بالمعروف وينهاهم عن المنكر ، ويحل لهم الطيبات
ويحرم عليهم الخبائث ، ويضع عنهم اصرهم والاغلال التي كانت عليهم .»
(الاعراف - ١٥٧)

اولىگى امتىز حقنە اسلامىتىڭ بويوك اهمىتلىرىنى قران كرييم شو
آيت كرييمە دە صايىار ايكن ، اڭ بويوك اوچ اهمىت آرا سنىدە ، هر
طيباتىڭ حلاللىگى ، هر خبيثاتىڭ حراملىغى دە ذكر قىلىنىشىدە .
شريعت اسلامىيە دە هر طيب حلالدە ؟ حراملىق يالڭىز خبيثاتىڭ
صقتىلە اولور . أما اولىگى امتىز بىضلىرى طيباتىڭ بىضلىرىنى ياخود
اكتشىرىنى او زلرىنە تجريم ايىرار ايدى . مثلا: هندىڭ بىرھمنلىرى

بُود دیلری کبی، نصرانیتاش راهیلاری کاھنلری کبی، بوقون یهودیلر کبی، بر وقت نبی محترم محقق، او زینتاش خسته لگدن دوا اتنق قصیلله او لسنه کرک، ظبیلر لش اشاره سیله، تهوه آیتی، تهوه سوتی کبی بعض طعاملری او زینه خرام ایتمش لیندی.

«کل الطعام كان حلا لبني إسرائيل إلا ما حرم اسمائيل على نفسه من قبل، إن تنزل التوراة» (آل عمران ٥٣).

تفسیری: توراتاش نزولندن ایلک، یعنی بوحاش ابراہیم لش شریعتلرندە، هر بىر طعام اسمائیل او غللرینه سلال ایدی، درست، اسمائیل او زنی يالىڭز او زینه بعض طعاملری خرام ایتمش ایدنی، خسته لک حسبیلله تحریم قىلندىش طعام نبی محترم اسمائیل لش او زینه بىلە بالازىنەدە البتە حلال ایدی.

الحمد لله أصولیله (ديهت) بولىلە يې خود نئەر طریقىلە بىز شى موقت صورتىلە البتە خرام او لا بىلۇر، لەن اوyle حرمت موقت او لور، خسته انسانلش يالىڭز او زینه منحصر قالوز، اما اسرايیل لش او غللارى، او زلزیناش بويوك بابالرى اسمائیلە اخترام زغمىلە او لسنه کرک، تهوه ایتلرینى تهوه سوتلىرىنى، بر سنت اسمائیل لش او زرە، او زلزینەدە تحریم ایتىلر، شو تحریم، مرور زمان بىركەسندە، بر سنت مليه او لمق دراجەسندە ایشىدی، او قىل دە: او زلزیناش اختيارلىلە التزام قىلىنواب، دوان بىر كەسیلە سنت مليه او لمىش تحریم - غائبىت، سماوى شريعتىڭ فرمانىلە یهودلره خرام قىلىنى:

بر امتك سنت مليه سندە، عادت قديمه سندە دينى يَا اجتماعىي بىز ضرور بولنمىز، ايسە، شريعيت سماویة اوyle سنتلىرى او زینه عادتلىزى اقرار ايدە بىلۇر، سماوى شريعتىڭ اكشىر حكملىرى امتك گۈزىل عادتلىزىن، مصلحتى وار هر فلورىن تىسخەدر، بعضا امتك التزامى دە متفرع او لور، یعنى بىز امك او زیناش اختيارلىلە او زینه بىز عادتى التزام ايدىر ايسە، او عادت دە بوبوڭىز بىر ضرور بولنمادقچە، سماوى شريعيت اوyle عادتلىرە مىساعده ايلىر، يەودلر لش شريعتلرندە بولىلە خالىلر لش شاهدلرلى چوقىز، يەودلر حقىنە تهوه ایتلرینى تهوه سوتلىرىنى تحریم مىسىلەنسى دە بىر گۈزىل شاهدلەدر،

المساغ سورة سيناء: (١٦٠) نجى آيت کریمہ ده قرآن کریم بیویورمش: «فبظلم ون النین هادوا حرمنا علیهم طیبات احلت لهم»، یهوداره حرام قیلندیک طیباتی تحریم ایتمک بزم حکمت الهیمه مزه مناسب دگل آیسده، بر امتأنک التزام قیلندیش عادت‌لرینه اقرار ایتمک طریقیله؛ او طیباتی یهودیلرہ حرام ایتلک طار لانمیق، تشید اولمک جهتیله یهودلرک التراملری ظلم ایدی، بوشا کوره، شارعات تحریمی ده عقوبیت اولدی؛ الانعام سوره سینک ٤٦ نجی آیت کریمہ ده قرآن کریم بیویورمش: «وعلى النین هادوا حرمنا كل ذى ظفر، ومن البقر والغنم حرمنا علیهم شحومهما الا ما حملت ظهورهما او الحوایا او ما اختلط بعظم ذلک جزیناهم، بسبعينهم، وانا الصادقون»، یعنی: یهودیلرک بغيرلرینه ظلم‌لرینه حرا اولمک اوزره، بشو طیباتی یهوداره حرام ایتلک، یوقسیه، او طیبات روحانیک ایرا یهیک پریختیلرندہ یهودیلرہ حلال ایدی.

شو ایکی آیت‌لک دلالتنه کوره، امتأنک التراملرینه، تشید لرینه عقوبیت اولمک اوزره، طیبات تحریم قیلنه بیلور، اویله صورت‌برده حرام‌لیک خبیث اولمک صفتیله اولماز، بلکه عقوبیت هم جزا اولمک طریقیله اولور؛ بزم شریعت اسلامیه ده عقوبیت طریقیله تحریم یوقدن، اسلامیت ده حرام‌لیک شبیهی یالبکر خبیثلکدر، هر حرام البته خبیث اولور.

بر شی انسانیک یا بدنیه یا دیننه ضرر ویره بیلور ایسه، او شی خبیث اولور، میته خبیثکر، قیان خبیثکر، چونکه انسانیک بدنیه ضرر ویره بیلور، طاغوت‌لرک برعینه قربان قیلندیش حیوان خبیثکر، چونکه انسانیک دیننه توحیدینه ضرر ویرور.

هر خبیث حرام‌دیر، تحریم - یا بدنیه یا دیننه ضرر ویره بیلور، خیلردن انسانی حمایه ایتمک صاف‌لامق ملاحظه سنه مبئیلر.

هر حلال طعام البته طیب اولور، یاک اولور، بر شی انسانیک بدنیه یا غدا یا دوا اولا بیلوب، هیچ بر جهتله ضرری بولنماز ایسه، او شی عرف قران ده طیب اولور.

«طیب» لک ده ایکی معنی معتبر در: ۱) غذالق یا دوالق جهتیله
فائده‌سی بولنمق، ۲) هیچ بر جهتله ضروری بولنماق.
شو ایکی معنایی جمع ایدن هر بر طعام البته طیب اولور. قران
کریم ده حلال قیلنهش طیباتی تعریف ده اک طوغری طریق اک
طوغری میزان شود.

قران کریم ده طعام خصوصیله ذکر قیلنور طیباتی خبائشی تعریف
ایدرلر ایکن، بزم فقیه‌لر اکثری عرب‌لر اک طبیعت‌لرینی اشتہاری‌نی
ذوق‌لرینی اساس ایتمسلر. طیبات، خبائث کلمه‌لری عربی اولقدن
صلوک، معنالرینی تعیین ایتماک عرب‌لر اک ذوق‌لرینه تابع اولمق گویا
لازم ایمیش. عرب‌لر اک ذوق‌لری بر طعامی خوش کورر ایسه، او طعام
طیب اولور؛ اگر ده عرب‌لر اک طبیعتی بر طعامدن نفرت ایدر ایسه،
او طعام خبیث اولور. فقیه‌لر اک تعریفلری شود.

درست، طیبات، خبائث کلمه‌لری عربی‌لر. عربی کلمه‌لر اک معنالری
عرب‌لر اک عرفیله عرب‌لر اک فرمیله تعیین قیلنور. لکن مفهوم معنالر اک
فردلرینی مصادقلرینی تعیین ده یا لکز عرب‌لر اک ذوق‌لری اشتہاری حاکم
او لمامه کرک. بوتون انسانیت دنیاسنه شریعت اولمق اوزره اینمش
قران کریم اک حکملرینه یا لکز بدویت دنیاسنه عمر ایدر عرب‌لر اک
ذوق‌لری اساس او لمامه کرک.

طیباتی، خبائشی تعیین ده بر میزان لازم ایسه، صاغ انسان‌لک
سالم طبیعتی میزان اولا بیلور. انسان‌لک بدنه غذا یا دوا اولا بیلوب،
هیچ بر جهتله ضروری بولنماز ایسه، اویله طعام طیب اولور؛ بوکا
کوره، البته حلال اولور. اگرده انسان‌لک یا بدنه یا دیننه ضرر
ویره بیلور ایسه، خبیث اولور؛ بوکا کوره البته حرام اولور.

درست، یعنی یوزن‌ده بولنور بوتون اشیا: معادن، نباتات،
حیوانات - انسان‌لک انتفاعی ایچون خلق قیلنه‌شدر. بوتون اشیا الله‌ک
احسانیله انسان‌لره تمییک قیلنهش کبیدر. هر انسان هر شیدن البته
استفاده ایده بیلور. هر شی ده اصل - ابا‌هدر؛ هر شی ده اصل حلال‌کدرا.
درست، شو اساس اسلامیت ده اک معتبر غایت صاغلام بر اساسدر.

یر یوزنده انسانیتگه خلیفه لگنه مترتب بر ضروری نتیجه در . قرآن
کریمگه متعدد آیت کریمه لریله ده تأکید قیلنمش بر حقیقتلر .
«هو الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً» (سورة البقره - ٤٩)
شو حق اساسی اعتبار قیلوب ، بزم فقیههار «والاصل فی جمیع
المطعومات حل اکلها لان الاعیان مخلوقة لمنافع العباد . الا ما استثناء
الشارع . مثل الخمر والمية» دیمشلر .

بن ده شو اساسی ، حقیقت اولمق اوزره ، البتته قبول ایدرم .
درست ، بوتون اشیا انسانیگه ملکیدر ، انسانیگه انتفاعی ایچون خلق
قیلنمشدر . انسان هر شی ده تصرف ایده بیلور ؛ هر شیدن استفاده
ایدہ بیلور . بوشاکوره ، طعاملرگه ماؤکولاگه هر برندن انسان استفاده
ایدر ، انتفاع ایدر . لکن استفاده یولری انتفاع . طریقلری یالگز
آشامق ییمک ، اکل ایتمک دگلدر . مثلا آغو انسانیگه ملکیدر ؛ آغودن
زهردن انسان استفاده ایده بیلور . لکن ییوب ، او زینی تلف ایتمک
یولیله دگل ؛ بلکه فائده سنده قولانمقد طریقیله استفاده ایدر .
طبعیت ده فائده سیز ، فضلہ شی یوقاپار . حکمت الھیه اللری
طبعیتی ایجاد ایدر ایکن ، صنعت ده هیچ بر وقت خطا ایتمه میشی ؟
الوھیت تدبیرلرندہ هیچ بر وقت عبیث بولنماش . بوشاکوره ، یر
یوزنده بولنور شیلرگه هر برنده البتته بر فائده بر حکمت وارد .
هر بر شی ، او زینیگه فائده سنده استعمال قیلنمق شرطیله ، انسانیگه
انتفاعی ایچون خلق قیلنمشدر . هر بر شی ، او زینیگه فائده سنده
استعمال شرطیله ، مباحثدر . زهر مباحدر ، انسان زهردن ده استفاده ایده
بیلور ؛ لکن ییمک یولیله دگل ؛ چونکه زهرلری ییمک فائده ویرمزء
بلکه انسانیگه وجودینی تلف ایدر .

هر شیدن هر طعامدن انتفاعاٹ حلاللگی -- عمومیته اکلگه
حلاللگنه اساس اولاماز . چونکه انتفاع یولری یالگز اکل خصوصلرینه
منحصر دگلدر . بوشاکوره ، فقیههارگه «والاصل فی جمیع المطعومات
والماؤلات حل اکلها الا ما استثناء الشارع .» سوزلری درست اولاماز
درست ، هر شی ده اصل . اباحده در . یعنی 'فائدہ سیله استفاده'

متغیریله انتفاع هر شی ده جائز در، لکن انتفاعاًث جوازی اکلکش ده،
جوازینی لازم ایتمز، اکلکش خرمتشی انتفاع حرمته ده ذلیل او لمانز،
مثلاً: زهر ییماک حرامدر، لکن وار ایسه، فائده لرندن استفاده
حلالکتر، لاشه ییماک حرامدر، لکن ییمهکن باشقه خصوصلرده فائده سی
بولنور ایسه، انتفاع البته جائز در، سپیر تو ایچمک حرامدر، لکن
سپیرو تو پاکدر، فائده لرندن استفاده ایتمک جائز در، عطربات ده،
ضبایع ده استفاده قیلنه بیلور.

اباحه ایله، یعنی انتفاعاًث حلاللگیله اکل حلاللگی آراسنده تلازم
یوشهکر، اکلکش حراملغیله نجلسک آراسنده ده تلازم یوقدر، هر بر
حلالکش پاکلگی لازم ایسد، هر بر حرامک نجلسکی لازم دگلدر،
شو مسئله «آفادات الكرام»^۱ نجی نچی صحيفه لرنده، ۱۶ سطر ده
نجاششک طهارتاش حقیقتلریله برابر ایضاح قیلمنشد،

اکلی حرام هر بر شبشک نجلسکی حقنه، هم ده اکلی حرام
شیلودن باشقه طریقله ده انتفاعاًث حرمتی مسئله سنده فقیهه بن مخالفت
ایندزم، «هر طعام ده اکلکش حلاللگی اصلدر» سوزلرینه ده بن
اشتراعک ایده هم.

طعمانک، شریعت اسلامیه نظرنده، حلاللگی ایچون اوچ رکن
اوچ اساس وارد:

(۱) پاکلک: طبع سلیم نفوت ایده بیلور درجه ده مستقدر او لور
ایسه او طعام حلال او لمان.

(۲) انسانک بکتنه یا خدا یا دوا او لمق کبی فائده سی بولنمی،
طعمانک مهم رکنی شودر، انسانک طعامه احتیاجی ده یالکز شو جهتلهدر.
(۳) انسانک یا بکتنه یا دیننه ضرری بولنماق.

شو اوچ رکنی حائز طعام طبیاتدن اولوب، حلال او لور،
انسانک وجودینه غذا اولاً بیلور معدنیات، نباتات هر بری حلالکدر،
«وهو الذي انشأ جنات معروشات وغير معروشات والنخل
والزرع مختلفاً أكله والزيتون والرمان متشابهاً وغير متشابهاً. كلوا من
ثمرة اذا ائمر». (سورة الانعام - ۱۴۱).

«أَيْنَبْتُ لِكُمْ بِهِ الزَّرْعُ وَالرِّيْقَوْنُ وَالنَّخْلُ وَالْأَغْنَامُ وَمِنْ كُلِّ
الشَّمَائِلِ». (سورة النحل - ١١)

«وَمَا ذَرَأً لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا إِلَوَانًا». (النحل - ١٣)
«فَإِنْ شَاءَنَا لَكُمْ بِهِ جَنَاتٌ مُنْ نَخْلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوْأَكَهُ كَثِيرٌ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ». (سورة المؤمنون - ١٩)

«هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا» (سورة البقرة - ١٩)
«يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مَا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا». (سورة البقرة - ٦٨)
شُو معنی ده نازل او لمش ایت کریمده لرک آچیق دلاتلریله معکنیاتاڭ
نباتاتاڭ حلاللىكلرى شابت او لمشىد، انسانلار بىندىنە ئىزلىرى وينە بىلور
معدنیيات نباتات البىدە غذا او لاماز، طېپ او لاماز، بوشكى كورە، آیت
کریمده لرک غەمومىنە داخلى او لاماز.

انسانلره غذالىگى طعاملگى حلال او لمق او زرة قران کریمده ذكر
قىلىميش حيوانات يالڭىز انعام جىسىدىر.
«أَحْلَتْ لَكُمْ بِهِمْ الْأَنْعَامَ». (المائدہ - ١)
«وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمْوَلَةٌ وَفَرْشَاءٌ كُلُوا مَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ». (سورة
الأنعام - ١٤٢)

«وَالْأَنْعَامُ خَلْقَهَا لَكُمْ فِيهَا دَفَعٌ وَمَنَافِعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ». (النحل - ٥)
«وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعْبَرَةً». نسىكىم مما فى بطونها، ولكم فيها
منافع كثيرة، ومنها تأكلون. (المؤمنون - ٢٦)

«أَوْلَمْ يَرَوْا إِنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مَا عَمِلُتُمْ إِنِّي نَعْلَمُ فَهُمْ لَهَا مِالُكُونُ
وَذَلِّلُنَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ». (ياسين - ٧٢ - ٧١)
«اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لَتَرْكِبُوهَا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ». (المؤمن - ٧٩)

انسانلره ايتلرى حلال قىلىنمىق او زرة قران کریمده متىجىلد سورەلرده
متىجىلد آیت کریمەلرده حيوانات ذكر قىلىنىش ايسىدە، هر آیت دە،
غەذىدەر، يالڭىز انعام ذكر قىلىمىشىد.

انعام لسان عرب دە ابل، بقر، غنم جىسلۈرىنە خاقدىن، قران
کریمە «ثمانية ازواج» آیت کریمەلرنىڭ انعام تفصىل قىلىنۇز اىكىن،

يالڭىز ضائۇ، محىز، ابل، بېتىر ذكر قىلىنىشىدۇر . مائىدە، حج سورەلرنىڭ
متعدد آيتلۈدە ھەدىيلار قربانىار ذكر قىلىنىش اىيكن، ھمان يالڭىز انعام
ذكر قىلىنىشىدۇر .

بۇشكىا كورە، ايتى حىلال حيوانلىرىڭ جنسىي فىقە من ھېلىرىنىڭ، اكشىرى
نظرنىڭ محلو ددر .

آت ايتى حقنەن اهل علم قاشىنىڭ ئوبىيوك اختلاف واردە . اكشىرىت
نظرنىڭ آت ايتى البتە حلالدىر . سادات مالكىيە نظرنىڭ آت ايتى
قطعىي حرامىدە :

خالد بن الوليد حضرتلىرى روایت ايتىمىش «ان النبى صلی اللہ علیہ
وسلم نھی یوم خیبر عن لحوم الخيل .»

شو حديث ثابت اولسە ايىدى، حرامىلغىنە بلەكە دلالت ايىدە بىلۇر
ايىدى . لىكن حديث ثابت دەگلىدەر، بلەكە منكىدرە . چونكە خالد بن
الوليدىڭ اسلامى خيبر غزوەسىنان صوڭ اىدى . بىر تقدىير ثابت اولسەدە
حرمتىنە دلالت ايتىمىز ؟ چونكە جهاد كونلۇرنىڭ آتلارە احتىاجاتى شىتى
جهتىلە نھى قىلىنىش اولمق ظاھىردر .

آتلارە ئىتلەرىنى تحرىيم ايتىمىش اهل علم «الخيل لثلاثة فھى لرجل
ستره، ولرجل أجر، ولرجل وزر .» سنت قطعىيەسىلەدە استدلال ايتىمىشلىر .
اگر دە آتلارە ئىتلەرى حلال اولسە ايىدى، شارع حكيم «الخيل لاربعه
فھى لرجل ستره، ولرجل أجر، ولرجل وزر، ولرجل ذخر .» دىمېش
او لۇر اىدى .

آتلارە ئىتلەرىنى تحرىيم ايتىمىش اهل علم «والخيل والبغال والجمير
لتركىبوها وزينه .» آيت كىرىپەسىلەدە استدلال ايتىمىشلىر . آت ايتى حلال
اولسە ايىدى، آتلارە منفعتلىرى بىيان قىلىنور اىيكن، ئىتلەرىنىڭ حلاللىگى دە
ذكر قىلىنور اىدى . رکوب ذكر قىلىنىش ؟ زىنت او لمق ذكر قىلىنىش ؟
لەك ئىتلەرىنىڭ حلاللىگى ذكر قىلىنماش .

شو استدلال، شىبەھ يوق، گۈزلەم دقىق استدلالدىر . لىكن
دلالت قطعى دەگلىدەر . چونكە بعض منفعتلىدن سكوت ايتىمك منفعتلىرىڭ
انحصارىنە دليل او لمازار بىر قىسە، يوڭ يوكلەمك منفعتى دە حرام او لمق

لازم اولور ايدي . آيت كريمه ده مشترىڭ منغۇتلۇڭ ئىڭ بويوكلىرى ذكر قىلىنىشىر . ايتىڭ حلاللىگى اوچ جنس آراسىنە يىعنى خىل بغال حمیر آراسىنە مشترىڭ منغۇت دىكلىر ، بىۋىشا كورىدە ، ذكر قىلىنماش اولسىه كىرك .

قران كريم ده آتلارڭ حلاللىگى خىلىڭ بىر سوز يوق ايسە دە ، آتلارڭ حلاللىگى اصحاب كرامىڭ اجماعىلە ، قطعى حلىيەلرڭ دلاتىلە ثابت اولمىشىر .

«عن جابر انه قال نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن لحوم الهمم الاهليه، واذن في لحوم الخيل .» متفق عليه .

«وعن اسماء بنت ابى بكر: قالت نحننا على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم فربا ونحن بالمدينة شاكلناه نحن واهل بيته .» متفق عليه .

«اخراج ابن ابى شيبة بسنده صحيح على شرط الشعixin عن عطاء انه قال لا بن جريج لم ينزل سلفك يأكلونه . قال ابن جريج قلت لعطاء: اصحاب رسول الله؟ قال نعم!»
شو قطعى نصوصىڭ آچىق افادەسندە كۈرە ، آت ايتى البتە حلالدر .

اهلى حمار ، حلىيەلرڭ قطعى نصوصىلە ، نىحرىم قىلىنىشىر . لەكن وحشى حمار حلالدر . صعب بن جثامە ، عمیر بن سلمە ، ابو قتادە كېنى سحابىيەلرڭ اوزون قىھەلردى بوتۇن حلىيەكتىپلىرنىدە تفصىلاتىلە نقل قىلىنوب ، وحشى حمارك حلاللىگى قطعى صورت دە منصور اولمىشىر . قران كريمىڭ «يا ايها الذين آمنوا لا تقتلوا الصيد وانتم حرم .» هەم دە «احل لكم صيد البحر وطعامه متاعا لكم وللسيارة . وحرم عليكم صيد البر ما دمت حرم .» آيت كىريمەلرینە وحشى حمار ، بلا شبهە ، داخلدر . چۈنكە او وقت صيدك ئىڭ مىقۇللەرى وحشى حمار ايدى .

قويان ، طاووشان ايتى دە حلالدر .

«عن انس انه قال : انفجنا اربنا بىر ظهران فسعى القوم فلغبوا .

وادركتها فاختهـا فاتيت بها ابا طلحـة فذهبـها وبعـث پورـكـها وفـخذـها الى رسول الله صـلـى الله عـلـيـه وسـلـمـ فـقـبـلـهـ» مـتـفـقـ عـلـيـهـ قـنـفـلـ، يـعـنـي كـرـيـي اـيـنـي تـحـقـنـدـهـ اـخـتـلـافـ وـارـدـهـ»

«عن عـيسـى بـنـ نـمـيلـةـ الفـزـارـىـ عنـ اـبـيهـ اـنـهـ قـالـ: كـنـتـ عـنـدـ اـبـنـ عـمـ فـسـئـلـ عـنـ اـكـلـ القـنـفـلـ فـشـلـاـ قـوـلـهـ جـلـ شـنـاؤـهـ» قـلـ لـاـ اـجـدـ فـيـمـاـ اوـحـىـ الـىـ مـحـرـمـاـ الـاـيـةـ فـقـالـ شـيـخـ عـنـدـهـ سـمـعـتـ اـبـاـ هـرـيـرـةـ يـقـولـ ذـكـرـ عـنـ النـبـىـ فـقـالـ خـبـيـشـةـ مـنـ الـخـائـثـ» فـقـالـ اـبـنـ عـمـ اـنـ كـانـ رـسـوـلـ اللهـ قـالـهـ فـهـوـ كـمـاـ قـالـ: رـوـاهـ اـحـمـدـ وـأـبـوـ دـاـودـ»

شوـ حـدـيـثـ ثـابـتـ اوـ لـسـدـهـ اوـ لـمـاسـهـ دـهـ، قـنـفـلـهـ حـرـامـلـعـيـ رـاجـحلـرـ، چـونـکـهـ خـبـائـشـيـ تـحـرـيمـ قـرـآنـ کـرـيـمـكـهـ نـصـوصـيـلـهـ ثـابـتـدـرـ»

«عن اـبـنـ عـبـائـىـ انـ النـبـىـ صـلـىـ اللهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ نـهـىـ عـنـ كـلـ ذـىـ نـاـبـ مـنـ السـبـاعـ وـكـلـ ذـىـ «خـلـبـ مـنـ الطـيـرـ» رـوـاهـ الـجـمـاعـةـ»

شوـ معـنـىـ دـهـ اـبـوـ هـرـيـرـهـ اـبـوـ ثـلـبـهـ، عـلـىـ رـضـىـ اللهـ عـنـهـ حـضـرـتـلـرـنـدـنـ مـتـحـدـدـ حـلـيـشـلـرـ رـوـاـيـتـ قـيـلـمـشـلـرـ: تـشـيـلـهـ يـاـ طـرـنـاغـيـلـهـ كـوـنـ کـوـرـزـ يـرـتـقـجـ حـيـوانـلـرـلـكـ قـوـشـلـرـلـكـ اـيـتـلـرـىـ سـرـامـ قـيـلـمـشـلـرـ»

«عن جـابرـ: انـ النـبـىـ نـهـىـ عـنـ اـكـلـ الـهـرـ وـاـكـلـ شـمـنـهـاـ» رـوـاهـ اـبـوـ دـاـودـ وـابـنـ مـاجـهـ وـالـتـرـمـذـىـ»

«عن عـائـشـهـ قـالـتـ: قـالـ رـسـوـلـ اللهـ صـلـىـ اللهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ خـمـسـ فـوـاسـقـ يـقـتـلـنـ فـيـ الـحـلـ وـالـجـوـرـ: الـبـحـيـةـ، وـالـغـرـابـ الـاـبـقـعـ، وـالـفـأـرـةـ، وـالـكـلـبـ الـعـقـورـ، وـالـجـدـيـاـ» رـوـاهـ اـحـمـدـ وـسـلـمـ وـابـنـ مـاجـهـ وـالـتـرـمـذـىـ: «وعـنـ اـمـ شـرـيـكـ انـ النـبـىـ اـمـرـ بـقـتـلـ الـوـزـعـ» مـتـفـقـ عـلـيـهـ»

«وعـنـ عـبـدـ الرـحـمـنـ بـنـ عـشـمـانـ الـقـرـشـىـ انـ طـبـيـبـاـ سـأـلـ النـبـىـ عـنـ الضـلـعـ يـجـعـلـهـ فـيـ دـوـاءـ فـنـهـىـ النـبـىـ عـنـ قـتـلـهـاـ» رـوـاهـ اـحـمـدـ وـالـحاـكـمـ»

شوـ معـنـىـ دـهـ وـارـدـ اوـ لـمـشـ حـلـيـشـلـكـ آـچـيقـ اـفـادـهـلـرـيـنـهـ کـورـهـ، يـرـتـقـجـ قـوـشـلـرـلـكـ، يـرـتـقـجـ حـيـوانـلـرـلـكـ، حـمـهـ ذـارـهـ کـبـيـ حـشـرـاتـلـكـ اـيـتـلـرـىـ حـرـامـدـرـ»

شـافـعـىـ، حـنـبـلـىـ حـنـفـىـ مـنـھـلـرـىـ شـوـ مـسـئـلـهـ دـهـ اـتـفـاقـ اـيـتـمـشـلـرـ» سـادـاتـ مـالـكـيـهـ قـاشـنـهـ يـرـتـقـجـ قـوـشـلـرـلـكـ، يـرـتـقـجـ حـيـوانـلـرـلـكـ؛ کـرـيـيـ

فاره، حیله کبی حشراتیک ایتلری جلالدر. بالشکر دورت حیواناتیک: حشرزیرلک، فرسک، حمارلک بغلات ایتلری حرامدر. سادات مالکیه منبهنه بن البتہ اخراام کوزیله بناقازم، لکن یوقاری ده نقل قیلنمش نصوص شرعیه، هم ده «ویحرم علیهم الخبائث» آیت کریمه سناث عمومی اوچ منبهک نظرینی ترجیح ایندیر. چونکه حشرات ده خبائث اولماسه، خبائث آنه اوپور؟

«عن ابن عمر انه قال: نهى الربي. صلی الله علیه وسلم عن الجلالة والبانها.» رواه الجماعة.

جلاله: اوله کسہ لزی نجسلری، اکل ایدر حیوانلر. قوشلره اطلاق قینور.

سدات شافعیه سادات حنفیه سادات خنبیله بشو حبیثک ظاهریله عمل قیلوپ، جلاله حیوانلری قوشلری تحریم ایندیلر. قوش، حیوان اصل ده جلاله اولمایوب، اوله کسیه لری نجاستلری اکثربته اکل ایدر ایسه، سادات حنفیه قاشنله اویله حیوانلر لک ایتلری سوتلری موقدت صورتبه مکروه اوپور. بر فاج کون حبس قیلنقدن، ضولک پاکله نور.

ایتلری حرام حیوانات حقنده یوقاری ده نقل قیلنمش حبیثلر دقتله مطالعه قینور ایسه، انسانلک طعامی خصوصلرنده شارع حکیمک ارشادری معلوم اوپور.

طعام انسانلک وجودینه بوتون اخلاقه البتہ تیائیر ایدر. طعام انسانلک وجوه دچه اخلاق قجه سلامتگیله البتہ سبب او لا بیلور. طعام ده بولنور خاصیتلر تدریجی صورتبه انسانلک بادنده اخلاقنده سیرایت ایدر. بوшка کوژه، انسانلک ادبیه سعادتنه نیستله انسان حقنده لائق دگل طبیعتلره مجبول حیوانلر لک ایتلری شارع حکیمک عنایت تشریعیه سیلله تحریم قیلنمش اولسه کرک.

طبیعتلری غساده مجبول حیوانات بر فاج نوعان: ۱) سبیاع، یوتقچ حیوانلر، یوتقچ حیوانلر ده یوتقچملق، قلب

قایتیلخی، مر حمتسز لک کبی بیوندیق اخلاق وارد، انسانلری اویله بد اخلاقدن صاقلامق تدبیریله بیرتقيق حیوانلرلک ایتلری تحریم قىلنىش اولسه كرك.

۲) انسانلری اذا يه مجبول حیوانات: حیه کبی عقرب کبی، انسانلری چاغار، قارغە کبی میوه لار، رواعته ضرر ويرور.

۳) قورقاقلق قاچقۇنلۇق ذليللەك طبيعتته مجبول حیوانلر: چوقورلار، اينلرده عمر ايدر فارەلەن کبی حشرات کبی.

۴) اولهكىسلرلە نجاستارلە عمر ايدر حیوانات.

۵) حماقتە ذلتە مجبول حیوان، حمار کبی.

عموميتبە شو حیوانلرلەن مزاجلرى انسانلش مزاجنە هر جهتىلە مخالف او لوب، ايتلىرىنى يىيمك طب حكمىلە دە ممنوعدر. انسانلش بوتون بنىھىسى، مزاجى غذا دىنلىر، انسانلش اخلاقى دە اكتىريتە غذا سنه تۈرىيەسندە تابع اولور. حیوانات دە بولۇر اخلاق طبىعىيە، قانون طبيعتىڭ حكمىلە، انسانلره البتە انتقال ايدى.

شو حقىقتى، ھەمدە قران كريمىڭ آيت كريمەلر زىينى، شارع حكيمىڭ سنت نبويەلر زىينى اساس قىلوب، سادات شافعىيە سادات خبلىيە سادات حنفييە ايتلىرى حلال حىوانلش نوعلرىنى اوچ دورت عددە حصر ايتىمىشلەر در.

يوقارى دە بىيان قىلىنى: قران كريم دە ايتلىرى حلال قىلنىش حیوانلر يالڭىز انعام جنسىسىن، ئىنعام اوچىر: ۱) ابل، ۲) بقر، ۳) غنم، دورت آياقلى اهلى حىوانلاردىن يالڭىز شو اوچ نوع حلالدر. آتلرلک حلاللىگى قران كريمىڭ آيت كريمەلر يىلە ثابت دىگل ايسە دە، سلفىڭ عملىلە قطعى حدىقىلەن دلالتىلە ثابت اولمىشدر.

وحشى حیوانلر شر دورت نوعاش بىرىنە اسم دە وصف دە مشابىه او لور ايسە، حلال او لور، ظبى حلالدر؛ وجشى بقر حلالدر، تەۋە قوشى حلالدر، وجشى حىلەن دە حلالدر.

قوش ايتلىرىنىڭ حلاللىگى حقىنە قران كريم دە صراحتىلە بىر سوز يوقىدر، درست، الواقعى سۈزىنىدە، جىنتىلرلە نعمتلىرىنى بىيان صەرەسىندە

«وفاکهہ ماما یتخیرون . ولهم طیر ماما یشتهون .» آیت کریمہ لری وارد ر .
قران کریم ده جنت نعمتلری دنیا نعمتلریناڭ نظیرلری اولمق اوزره
ذکر قىلنور . بوشكاكوره، قوش ایتلریناڭ حلاللگى البته ثابت اولا بىلور .
قوش ایتلریناڭ حلاللگى قران کریمن ينه ایکى طریقە استنباط
قىلنه بىلور :

- ۱) اسلامیتىن قبل ده ، عصر رسالت ده ده ، قوش ایتلری اڭ مقبول
طعام ایدى . اگرده قوش ایتلری حرام اولسە ایدى ، او قدر شائع
او قدر مقبول اسکى عادت حقنده قران کریم البته سکوت ایتمز ایدى .
دېمك بوتون انسانىتىڭ اجتماعى اولىگى شريعتلرڭ حكمى قران کریمك
رضاسىلە توقيع قىلنىمىشدر . تشرىعڭ اڭ قوتلى اڭ اساسلى طریقى شودر .
- ۲) انعامات ایتلری حلال قىلنىمىشدر . ایتلری انعامات ایتلرنىن دها
زيادە پاڭ دها زيادە لىتلى اولان قوشلرڭ حلاللگى بالاولویت ثابت اولور .
قوش ایتلریناڭ حلاللگى حقنده احادیث ده نصوص آزدر :
- ۳) «عن ابى موسى الاشعرى قال: رأيت النبى يأكل لحم دجاج .»
متافق عليه .

۴) «عن ابن عباس قال: نهى النبى صلى الله عليه وسلم عن
كل ذى ناب من السباع ، وكل ذى مخلب من الطيور .» رواه البجماعه .
قوشلرى ذكر ايدر اىكن ، يالڭىز طرناقلى قوشلرى تحريرم ایتمك -
طاووق ، قاز ، اوردهڭ كېيى قوشلرڭ حلاللكلرىنى بىياندر . يوقسە ،
حدىثىڭ فائەسى قالماز ایدى .

۵) «ما من انسان يقتل عصفورا فما فوقها بغير حقها الا سائله الله
عنها يوم القيمة . قيل: وما حقها؟ قال: ان تذبحها فتأكلها . ولا تقطع
رأسها ، فترمى بها .» رواه الدارقطنى عن ابن عمرو .
شو حدیث ، اشارەسىلە ، عمومىتىلە بوتون قوشلرڭ حلاللگىنە دليل
اولا بىلور . چونكە طعام قىلماق قىلىلە ذبحاڭ جوازى تصريح قىلنىمىشدر .
سادات مالكىيە قاشىندە قوشلرڭ بوتون نوعلرى ، اهللىرى ده
وحشىلرى ده ير تىقچىلىرى ده جلالله لرى ده حلالدر .

بۇرالىيە قىدىر، ھوا حیوانلىرىنى پىيان ايتىدك . صو حیوانلىرىنىڭ حلالىڭى مىنئەلە سىندە مىتھب اىماملىرى، اختلاف ايتىمىش : سادات شافعىيە، جنوبىيە، حىفظىزيرى دە، امېتەسى دە حلالدىر .

قران كريمىڭ آيت كريمىلەرى شو اوچ مذهبىڭ درستىلگىنە دلائىت ايدىن :

(١) «اَحَلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلَلِسْبَارَةُ .» (النائىدە - ٩٦)

شو آيت كريمىدە صىك سورى دە مطلقدىر، طعام سورى دە مطلقدىر . اصحاب كراماتى تقسيزىنە كورى، «صىد البحر» بىحردىن آولانمىش حیوان اوپوب «طعامە» بىحر دە مۇولىمش حیوانلىرى . شو آيتىنىڭ عمومىنە صو حیوانلىرىنىڭ ھېمەسى البىتە داخلدىر .

(٢) «وَهُوَ الَّذِي سَخَرَ الْبَحْرَ لِتَأْكِلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا .» (النحل - ١٤)

(٣) «وَمَا يَسْتَوِي الْمَهْرَانُ . هُنَّا عَذَابٌ فَرَاثٌ رِسَاعِغٌ شَرَابٍ، وَهُنَّا مَلْحٌ أَجَاجٌ . وَمَنْ أَكَلَ تَأْكِلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا .» (الملاكە - ١٢)

شو آيت كريمىلار دە لحم مطلق ذكر قىلنىمىشدر . حلالىڭى يالىڭىز سىمك نوعىنە تخصىص اىدە بىلەجك بىن قرينه قران كريم دە يوقىدر .

صو حیوانلىرى حقىندە احاديثىڭ عبارەلرى دە مطلقدىر .

(٤) عن أبي هريرة أن النبي صلى الله عليه وسلم قال في البحر، هو الطهور ماءه والحل ميتته .» رواه الجماعة .

شو حدىثى دە بىرڭى مىتەسى دە مطلق ذكر قىلنىمىشدر . هر مىتەسى حلال اوپور اىسى، هز حیوانى البىتە بالا اوپولويت حلال اوپور .

(٥) امام دارقطنى سىن دە صحابى جابردى روايت ايتىمىش «ما مىن دابة في البحر الا قد ذاكها الله البنى آدم .»

بۇتون صو حیوانلىرىنىڭ حلالىڭى شو حدىثى دە ضراحتىلە بىيان قىلنىمىشدر . سادات جنفييە قاشىندە صو حیوانلىرىنىڭ ھېمەسى البىتە حرامىز، يالىڭىز سىمك جنسى حلالدىر .

بالق نووندىن باشقەلردى خبيث ايمىش . «ويحرم عليهم الخبائث» آيت كريمە سنىڭ عمومىنە، صو حیوانلىرىنىڭ ھېمەسى دە داخل ايمىش .

البته شو استدلال بوراده قوتلى دگلدر . صو حیوانلریناڭ هەمەسى خېشىدەر دىيمىك يالڭىز بىر دعوى در .

صو حیوانلری حقنەدە سادات حنفييە نظرىنى ائبات آيدە بىيلور بىر حديث كتب احاديث دە روایت قىلنەمشەر :

«و عن ابن عمر: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال أحلت لنا ميتستان ودمان . أما الميتستان فالجراد والحوت ، وأما الدمان فالطحال والكبىد .» رواه احمد وابن ماجه . وفيه ضعف .

شو حديث «أفادات الكرام» لـ ٩ نچى صحيفەسىنە ، ۱۱ نچى حديث او لمق او زرە شرح . قىلنەمشەر .

بىحرىڭ حلال مىتەسى شو حديث دە تفسير قىلنور اىكىن ، يالڭىز حوت ذكر قىلنەمشە . اگرده صو حیوانلری آراسىدە بالقىدى باشقەلرى دە حلال او لىسە اىدى ، حلال مىتە يالڭىز بالق نوعۇنە تخصيص قىلنەماز اىدى . بالق مىتەسى صو او زىرنىدە يۈزۈر قىدر اسکى او لور اىسە ، سادات حنفييە نظرىنە حرامىدر . چونكە قران كريم دە «طريىلەك» قىيدى واردە . صحابى جابر حضرتارىندىن امام احمد امام ابو داود روایت اىتمىش : «ان النبي قال ما القى البحر او جزر عنه فكلوه . وما مات فيه وطفا فلا تأكلوه»

شو حديثىڭ عبارەسنسە كورە ، طافى حرامىدر . حراملىق البته دە زىيادە معقولىدر . چونكە خستەلەك سېبىلە او لمىش او لمق ، ھەم دە چۈرۈمك سېبىلە زەرلەنمىش او لمق ، غذاشكىن تمامىلە چىقمۇ احتماللىرى غالىبىدر . صو حیوانلریناڭ ھەر بىرىنى حلال دىيمىك نظر شريعت دە جائز او لا بىيلور . لىكن مرض حسبىلە ئولمىش مىتەلرى ، چۈرۈمش ھەم زەرلەنمىش ايتلىرى حلال دىيمىك شريعتىڭ اساسىنە مخالفىدر . ضررى مختمل شىلىرى تحرىيم ايتىمك شريعتىڭ اڭ معتبر اساسىلەر . تحرىيم دە باشقە ھېچ بى اساس يوقىدر . خمر - محقق ضررلىرى جهتىلە ؛ مىتە ، دم - مختمل ضررلىرى جهتىلە تحرىيم قىلنەمشەر .

طاوی میته‌لری استشنا ایتىدكىن صوك، صو حیوانلری حقنده مالكىلرلۇڭ شافعىيلرلۇڭ خنبىلىرلۇڭ مۇھبىلىرىنى ترجىح ايتىمك قران كرييماڭ آيت كرييماڭلارينه دها زىادە مناسبىدر.

«هو الذى سخر البحر لتأكلوا منه لحما طريا.» كېنى آيت كېرىمەلرلۇڭ حكىمىلە، بوتون بخار انسانلارلۇڭ استفادەسىنە تسخىر قىلىنىش ايسە، استفادەسى صو حیوانلرینىڭ يالىڭز بـ نوعىنە حصر ايتىمك نىچۈن؟ بحرلۇڭ صىيدلارى حقنده «احل لىكىم صىد البحر وطعامه» كېنى عمومىت صىغەلرلىرى اينىمش اىكىن، صىدلىرىڭ يالىڭز بىرىنە حلاللىگى حصر ايتىمك نە دن؟

درست، قران كرييمدە صو حیوانلرندن يالىڭز حوت نوعى ذكر قىلىنىشلار.

«وَسَلَّمُوا عَلَى الْقُرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً بِالْبَحْرِ أَذْ يَعْدُونَ فِي السَّبَّتِ أَذْ تَأْتِيهِمْ حَيْثَانَهُمْ يَوْمَ سَبِّتِهِمْ شَرْعًا وَيَوْمًا لَا يَسْبِّتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ .» (الاعراف - ٦٣)

«وَادَّ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ أَتَنَا غَدَاعَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصْبًا . قَالَ أَرَأَيْتَ أَذْ أَوْيَنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَانِي نَسِيَتِ الْحَوْتَ .» (الكهف - ٦٢ - ٦٣) . لىكن قصه‌لوردە تصادف جهتىلە خصوصىت -- عمومى صىغەلرلە تىرىيەلە عمومىتىنە خلل وىرەمىز .

درست، صو حیوانلرینىڭ ايتلىرىنىڭ ضررىنى سادات خنفييە عملى تجربەلورلە اثبات اىدە بىلسەلر اىدى، شو تقدىرده حلاللىگى يالىڭز بالق نوعىنە حصر اىدە بىلوللار اىدى. لىكن اش اگر دە نصوص شرعىيە قالور ايسە، نصوص عمومىتى اثبات اىدە. تخصيص فائىدەسىنە نص يوقىدر .

قران كرييماڭ نصوص قطعىيەسىلە حلال قىلىنىش طيباتى، معادنى، تباتاتى، حیواناتى بىيان ايتىك. دورت مۇھبىدە دليللريلە تفصىل ايتىك.

هوا حیوانلری حقنده خنفی خنبی شافعی مذہبلرینی؛ صو حیوانلری حقنده مالکی خنبی شافعی مذہبلرینی ترجیح ایده بیلدک. یعنی هوا حیوانلری حقنده مالکیلری، صو حیوانلاری حقنده خنفیلری انتقاد ایدلک. هرگام ایله طالبلاره فائده سی اولور امیدیله، قران کریم ده انسانلش مائده سی خصوصلرنده اینمش آیت کریمه لرلک هر برینی شو کتاب ده بیان ایتمگی ده **اللتزام ایدلک**.

شریعت اسلامیه ده ضرری بولنور خبائث هر بری قطعی صورت ده تحریریم قیلنوب، حلاللک یالڭز طیباته حصر قیلنمشدر دیمش ایدلک. یالڭز طیبات حلالدر. لکن طیبات حلاللگی رسالتک یالڭز صوڭ ڪونلرینه مخصوص بر حکم دگلدر، بلکه رسالتک اولگی دقیقه لرنده ده طیبات حلال ایدی. هم ده طیبات حلاللگی اسلامیة. مخصوص بر شریعت دگلدر، بلکه اولگی امترلک هر برینه ده طیبات حلال ایدی. «ولکل امة جعلنا منسکا لیند کروا اسم الله على ما رزقهم من **شيحة الانعام.**» (سورة الحج - ٣٤)

«ولکم فی الارض مستقر ومتاع الى حين.» (سورة البقره - ٣٦)
 «يا ايها الناس كلوا مما في الارض حلالا طيبا.» (سورة البقره - ١٦٨)
 «يا ايها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحات.» (المؤمنون - ٥١)
 «ولقد آتينا بنى اسرائيل الكتاب والحكمة والنبوة ورزقناهم من **الطيبات.**» (سورة الجاثیه - ١٦)

شویله اولور ایسه، یعنی طیبات امترلک هر برینه هر وقت حلال گلویمش ایسه، «اليوم احل لكم الطيبات» آیت کریمہ سندھ حلاللگی یالڭز شو کونه یالڭز اسلام امته حصرلک معناسی نه اولور؟
 بلاغت قاعده لرینک اقتضاسته ڪوره، فعللک معمو للرینی تقدیم حصری افاده ایدر. «اليوم احل» جمله سیله «احل اليوم» جمله سی گراسندھ لسان عرب ده بیویوك فرق وارددر. اولگی جمله حصری افاده ایدر. یعنی ایلک حلال دگل ایدی، یالڭز شو کون حلال گیلنندی معناسندھ اولور. اما صوڭ جمله ده حصر یوقدر.

درست، «الیوم اکملت لکم دینکم» آیت کریمه‌سنده ماضی یه
نسبتله حصر جائزدر. دین ایلک کامل دگل ایدی. اسلامیت ظهوری
کونلرنده اکمال قیلنده. بوشکا کوره اسلامیتگی ظهوری کوننه
حصر جائزدر.

درست «الان خفف اللہ عنکم وعلم ان فیکم ضعفا». آیت
کریمه‌سنده استقباله نسبتله حصر جائزدر. چونکه تخفیف حاضرلکه
یوق ساعتلرینه‌گنه خاص قیلنے بیلور. اما طیباتلک حلاللگی اسلامیت
ظهورینه‌ده رسالتلک صولٹک کونلرینه‌ده خاص دگل ایدی. اویله ایسه
حصرلک معنایی نه در؟

بوتون همتلرینی قران کریمک ایتمش قاضی
کبی کشاف کبی تفسیرلر بلاغتک شو مهم نکته سی حقنده، ندند ره
سکوت ایتمشلر. بویوک اهمیتی بولنور شو حصر حقنده تفسیل‌زمزلک
هیچ برنده بر سوز یوقلار.

تقدیمک حصردن باشقه فائیه‌لرینی اهل ادبک بیانلرنده ضبط
ایتدکدن صولٹک، شو آیتک معجز نظمنه دقتله نظر ایتمد. حصر
فائیه‌سنده باشقه‌سی هیچ بری آیتک سیاقنے مقصدینه مناسب او لمادی.
بوشکا کوره، حصرلک وجهرینی آرادم؛ عاقبت، کوردم:
طیبات امتلرک هر برینه هر وقت حلال ایدی، رسالتلک صولٹک
کونلرینه‌ده مخصوص دگل ایدی. لکن او حلاللک یا اباخه اصلیه
یولیله، یاخود «عفو» طریقیله اولوب، تشریع قوتیله دگل ایدی.
یعنی سماوی کتاب ده طیباتلک حلاللگی خصوصنده فرمان الهی نازل
اولمق حکمیله دگل ایدی.

قران کریم ده احکام اجتماعیه تفصیل قیلنده؛ حرام، حلال حقنده
تفصیلاتیله خصوصی آیتلر ایندی؛ اسلامیت برکه‌سنده انسانیت دینی
کمالنه ایرشدی. ایلک او بوتونلک او کمال یوق ایدی.
بوشکا کوره، رسالتلک صولٹک کونلرنده، المائدہ سوره‌سنده ابتداسنده
حصر آیت کریمه‌لری ایندی:

(۱) الیوم اکملت لکم دینکم.» (المائدہ - ۳)

يعنى: يالڭىز اسلامىت ظورى كوننده انسانىت دينى تكميل قىلىندى
 ۴) «الىوم احل لكم الطيبات.» (المائدة - ۵)

يعنى: طيبات سزه، فرمان الهى قوتىلە، يالڭىز شو كون حلال
 ھىلينوب، دينىڭىزڭى كمالنە يىنه بىر كمال يالڭىز شو كون زىادە قىلىندى.
 ھرسىت، «عفو» طريقيله حلاللەك اللەڭ بويولك مساعدەسىدەر. لكن
 فرمان الهى قوتىلە طيباتڭى حلاللەگى دها بويولك شرفدر، دها گوزل
 ڪمالدر.

«الىوم احل لكم الطيبات.» آيت كرييەستىدە حصر - اشته شو
 جهتىلە او لا بىلور.

حيواناتڭ بانعم جنسى، ھەم دە عمومىتىلە طيبات انسانلارە حلال
 ىيدى، حلاللەدر. حلال حيواناتڭ سوت كېرى رکوب كېرى بوتۇن منفعتلىرى دە
 البتە حلاللەدر. لكن جاهليت عربىلارى تەھۋەلرڭى بعضارىنى بىحىر،
 سائىبە، حامى ناملىرىلە؛ قويونلارڭى بعض-لىرىنى وصىلە نامىلە آيروب،
 او حيوانلارڭى بوتۇن منفعتلىرىنى او زارىنە تحرىم ايدىلر ايدى.
 جاهليتىڭ شو عادتلىرىنى ابطال ايتىمك او زرە، قران كرييم دە
 المائىدە سورەستىدە «ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيله ولا حام».
 ولكن الذين كفروا يفترون على الله الكتب. وأكثرهم لا يعقلون
 آيت كرييەسى اينىمىشدر. (۱۰۳)

يعنى: حيواناتڭ منفعتلىرىنى تحرىم ايتىمك او لگى شريعتلارڭى هىچ
 جىزىدە يوق ايدى. شريعتىڭ نصوصىرنىدە يوق شىلىرى شارعڭى او زىنە
 أسناد ايتىمك افترادر. حلال منفعتلىرى تحرىم ايتىمك عمومىتىلە حرامدر.
 «قد خسر الذين قتلوا أولادهم سفها بغير علم. وحرموا ما رزقهم الله.
 افتراء على الله قد ضلوا. وما كانوا مهتدين.» (الانعام - ۱۴۰)

قران كرييم دە الانعام سورەستىڭ (۱۳۹ - ۱۳۸ - ۱۳۹) آيت كرييە لارندا
 جاهليت عربلىرىنىڭ دينى عادتلىرى، باطل دعووالرى نقل قىلىنىشدر.

او دینی عادتلری، باطل دعوا بری ابطال یولنده قران کریم ده ایکی آیت اینمش ایدی.

برینی نقل ایتدک؛ المائده سوره سند «ما جعل الله من بحیوه» آیت کریمه سیدر. حلال منفعتلری تعطیل ایتمک جنایتلرینا حراملغی حقنده اینمش ایدی.

دیگری الانعام سوره سند

«قل لا اجد فی ما اوحی الی محرما على طاعم یطعمه الا ان یکون میته او دما مسفوحا او لحم خنزیر فانه رجس او فسقا اهل لغیر الله به» (۱۴۵) آیت کریمه سیدر.

یعنی: طیبات ده اصل - حلال لکدر . کتاب کریم ده حراملغی بیان قیلنماش طیباتاڭ هر بزی البته حلال او لور . قران گریم ده حراملغی بیان قیلنمش یاڭلۇرى دورت شى واردە . بونلۇر باشقە طیباتاڭ ھەمسى البته حلال او لاجق - شو آیت کریم «وما لکم الا تأكلوا مما ذکر اسم الله عليه وقد فصل لكم ما حرم عليکم» (الانعام - ۱۱۹) آیت کریمەسى كېیى استقراء تاملاو - شو ایکی آیت کریمەدە ذکر قیلنمش برهان ایکی اساس او زریغە بنا قیلنمشدە: ۱) طیباتاڭ عمومیتە حلال لگى، ۲) قران کریم ده تفصیل قیلنمش حراملەرە حراماڭ انحصارى . ایکی اساساڭ هر بزی البته قطعیدە - عددی آز محرمات تېكشىرلەكىن صوڭ، بىر شى محرمات آراسىندە بولنماستە، البته حلال لگى ثابت او لور .

«قل لا اجد فی ما اوحی الی محرما على طاعم یطعمه الا» آیت کریمە سندەگى حصر همان باقىدەر، هېچ بىر ھىلەتىلەدە هېچ بىر آیتە حە منسوخ او لمامشدەر . برهان همان برهان او لمق او زرە باقىدەر . صوڭ اینمش تحریمات، اگرده وار ایسە، شو آیتاش بىر سوزىنە بىر حرفتە منافى دگلىدەر . درست، احکام زمان زمان نازل او لور ایدی . حراملغى او لىگى آیت کریمە لىردە بیان قیلنماش شىلەرلە بغضلىرىنى صوڭ كونلۇڭ بىرنىڭ تحریم ایتمک البته ممکن ایدی . آیتاش نزولىدىن بىر از وقت صوڭ بعض شىلەر تحریم قیلنور ایسە، آیتاش برهان لگى باطل او لمازە آیتاش حکمە ده منسوخ او لماز .

اگرده آیت کریمہ‌ده حلال‌لکی دعوی قیلنمش حراملخی انسکار قیلنمش شیلرلک، عاقبت، حراملخی نازل اولسه ایدی، یا خود حلال‌لکی انسکار قیلنسه ایدی، آیتاش حکمی البتہ باطل اولور ایدی. لکن بویله بر شی اولمامش. بلکه «قل لا اجد» آیت کریمہ‌سنگ نزو لندن صوڭ ياشى بى تحرىيمات حدوشى دە معلوم دېڭىدر. درست، حىلىئىرلەك بىيانىنە كورە، اھلى حمارلر خىپر كونىنە تحرىيم قیلنمش. لکن حراملخى خىپر كونلۇنە بىيان قیلنمش دېمك معناسىنە اولسە كرك. چونكە «فانها رجس» جملەسىلە تعلیل قیلنمشدەر؛ حمار ایتى صالحىش انانلىرى يودر تمق فرمانى دە بوڭا دلالت ايدىر. اگرده اھلى حمار ايلك حلال او لمىش اولسە ایدی، رجس اولماز ایدی، انانلىرى يايقامقى دە لازم او لمىز ایدی. دېمك: اھلى حمار هر وقت حرام او لمىش؟ خىپر كونلۇنە بى مناسبتىلە حراملخى بىيان قیلنمش. حراملق اسکىدر، لکن بىيان ياشىدیر.

عهد رسالت دە بویله شىلر كىترتلە بولنمىشدر. يىرتقىچ حيوانلىرى، طرناقلى قوشلىرى تحرىيم ايتىمك دە شو جملەدندر. حراملق اسکىي سەددە، بىيان ياشىدیر.

«قل لا اجد فى ما اوحي الى محرما على طاعم يطعمه الا» آیت كریمہ‌سنگ تفسيرلر طرفىندن اهمال قیلنمش بى جملە واردە: «على طاعم يطعمه» جملە سى.

بلغتلى كلامدە هيچ بى حرف لغو اولماز، عبىت او لمىز. هر بى سوزلەك مەم بى معناسى بويوك اھمييى البتە بولنور. قرآن كريم كېيى معجز كلام دە هر سوزلەك بويوك اھمييى بولنمىق البتە لازمدىر.

«محرما عليكم» دېمك كافى ایدی، نىچۈن «على طاعم» سوزى اختيار قیلنمش؟ نىچۈن «يطعمه» صفتى دە زىادە قیلنمش؟ كلمەلرلەك لغتلىرىنى، اعرابلىرىنى، قراعتلىرىنى بويوك اھتمامىلە بىيان ايدىر رازىيلر، قاضىلر بویله خصوصىلر دە على العاده سكوت ايدىلرلر.

بهم فکرمه کوره، «علی طاعم» سوزینث ده، «یطعنه» جمله سیله تووصیفیک ده غایت مهم برو نیچه فائده لری وارد:

(۱) علی طاعم سوزیله حرمتش جهتی تعیین قیلنمش اولور. یعنی: میته کبی قان کبی حرام‌لرگ یالشتر اکلی حرام‌در. باشقد منفعتلری بولنور ایسه انتفاع البته حلال اولور. شو قید برکه‌سنده «اما حرم علیکم المیته» کبی آیت کریمه‌لرگ‌ده معنالری تعیین قیلنہ بیلسه کرک. شو فائده، اقتصاد نقطه‌سندن نظر ایدر ایسه‌ک، غایت بویوک فائده‌در. بزم فقیه‌لر اکلی حرام شیلرگ منفعتلریله انتفاعی ده تحریم ایتمشلر. «علی طاعم» سوزینث بیانسنه کوره، اکلی حرام شیلرگ منفعتلریله انتفاع حلال اولور. میته حرام‌در، میته‌یی بیمک همنوعدر. لکن جلدی، ایتی، بلکه همه اجزاسی مالدر. صاتمق، المق جائز در، منفعتلرندن انتفاع حلالدر.

(۲) علی طاعم سوزیله حرمتش جهتی بیان قیلنی. لکن حصرلگ دائره‌سی بیان قیلنمش اولمادی. «یطعنه» جمله سیله حصرلگ دائره‌سی ده تحبدید قیلنمش اولور. یعنی: علی العاده اکل قیلنور طعام‌لر آراسندن یالشتر شو دورت شی حرام‌در. «علی العاده طعام اولمق» دائره‌سندين خارج شیلر حصرلگ دائره‌سندين ده خارجلر. بوشا کوره، نجاست، خبائث، سباع، یرتقچ قوشلر، حشرات حصرلگ دائره‌سنده داخل اولماز؛ آیت کریمه ده صنان‌لش دورتن خارج اولمق حسبیله، حلال‌لکلری ده لازم اولماز.

بزم بیانمزه کوره، «قل لا اجد فی ما اوحى الى محربا على طاعم یطعمه الا» آیت کریمه‌سی منسوخ دگلدر، مخصوص دگلدر. آیت کریمه‌دن مستفاد حصر ثابتدر. همان باقیدر. نجاستاش، خبائثاش، حشراتاش، سباعاش، یرتقچ قوشلرگ حرام‌لغی حصرلگ ثبوته‌ده بقاسندده مخالف دگلدر. شو حصرلگ عینی ملینه‌ده اینمش البقره سوره‌سنده (۱۷۳)، مکده اینمش النحل سوره‌سنده (۱۱۵) وارد. دینمک حرام‌لغی شو دورته حصر ایتمک رسالت عصرينث ابتداسندن اخیرینه قدر دواز ایته‌شکر. خمرلگ، خبائثاش حرام‌لغی ده بوتون عصر رسالت‌ده دواز ایتمش.

خمرلک خبائث حرمتی حقنده متعبد آیت کریمه لرهم مکده هم ملینده اینمش.
نجاسات ایش حرمتی رسالت ایش تام ابتدائسته بر ضرورت دینیه کبی اولمش:
«و شیابک فطهر». والرجز فاهجر». مکده اینمش الانعام سوره سنده
«قل لا اجد» آیت کریمه سنده خنزیرلک حرام‌لغی «فانه رجس» جمله‌سیله
تعلیل قیلوب، نجاسات‌ده حرمتک ضروری‌لکی معلوم او لمشدرا، هر
بر نجس حرام او لماسه ایدی، تعلیل درست او لماز ایدی. رسالت عصرنده
حزمتک دائره‌سی کیاک ایدی، مکده بر نیچه دفعه اینمش حصر آیت
کریمه‌لری مدینه‌ده تکرار ایندی. بوراده تعارض، تناقض کبی بر
شی یوق ایدی. بولتیق‌ده ممکن دگل ایدی.

لکن شارع حکیمک او زینه‌ده، لسان بیلور بلیغ عرب‌لرده ظاهر
او لمامش تعارض‌لری بعض فقیه‌لر، نره‌دندر، کور‌دیلر، کور‌دیلرده،
حصر آیت کریمه‌لرینی یا نسخ ایتدیلر؛ یا تخصیص ایتدیلر. بعض‌لری
دورتن باشقه شیلرلک حلال‌لگنه‌ده حصر آیت کریمه‌لریله استدلال ایتدیلر.
فقیه‌لرلک او حرکتلری اصابت دگل ایدی.

بلیغ کلامک افاده‌سیله استدلال ایدر ایکن؛ بیانک ادب‌لرینه،
قابلک قصل‌لرینه، قصدک دائره‌سینه، مقامک اقتضاسنده، استعمالک وجوهه
اعتبار ایتمک لازم‌در. یوفسه، کلمه‌لرلک یالکز اوز باشلرینه یالکز
ظاهری دلالتلرینی اعتبار قیلوب، آلدانور ایسه‌ک، استدلال هیچ بر
وقت درست او لماز؛ قابلک کلامی‌ده اکثریتله خطایلور.

مثلاً: الاحقاف سوره سنده عاد قومی حقنده «ریح فیها عذاب
الیم. تدمر کل شیء بامر ربها» کبی؛ «فاصبحوا لا یرى الا مساکنهم
کبی؛ - النمل سوره سنده «واذا وقع القول عليهم اخرجننا لهم
دابة من الارض تكلمهم ان الناس كانوا بایاتنا لا یوقدون». کبی؛ سبا
ملکه‌سی حقنده «وأوتیت من کل شیء» کبی؛ الاعراف سوره سنده
تورات حقنده «وکتبناه فی الالوح من کل شیء» کبی کلیتی عمومیتی
افاده ایدر آیت کریمه‌لرلک هیچ بری درست او لماق لازم او لور.
چونکه شو آیت کریمه‌لرده قصد دائره‌سیله عمومیت صیغه‌لرینک اوز
باشلرینه دلالت دائره‌لری غایت فاحش صورت‌ده متفاوتدر. قصدک

دادره‌سی - دلالتگر میلیارددن بروینده معادل دگلدر. «کل شیعه» صیغه‌سی بوتون موجوداتی شاملدر. سبامل که سنگ ملکی ایسه، «کل شی» صیغه‌سنگ احاطه‌سنه نسبته بوتون معنایله صفر در.

کلام‌ده کلمه‌لرگ اوز باشلرینه دلالتلرینی اساس ایتمک خطادر، فاسکدر. شو فاسد اساسی اعتبار ایتدکدن صوڭ، تخصیص طریقلریله کلامی اصلاح ایتمک حیله‌سی‌ده فاسد اساس اوزرینه یاڭى بىر فساد بنا ایتمک كېيىدر. چونكە «واتیت من کل شیعه» ڪىي کلام‌ده غیر متناھى كىشتى ذكر قىلوب‌ده، صفر كېي بىر قلتى اراده ایتمک عاقلگ شائىنە هېچ بىر صبورتلە مناسب اولماز، اویله کلام‌ده بلاغىتن بىر اثر بولنماز. «ان الناس كانوا بآياتنا لا يوقنون» ڪىي جمله‌لرده اللهڭ بويوك آيتلرینه ايمان ایتمىش میلیارد میلیارد انسانلىرى اهمال ایتمک بلاغىڭ ده صدقىڭ ده اقتضاسنە موافق اولماز.

تخصیص، اصوليونىڭ بىياننە كوره، عموم صیغه‌لرۇن قطعىتى ده سلب ايدر. تخصیص قىلنىمىش عموم صیغه‌لری دليل او لا بىلماك شرفلىرنىن ده محروم قالور. اصوليونىڭ «ما من عموم الا وقد خص منه البعض» سوزلارینى ده اعتبار ايدر ايسىڭ، شريعت اسلامىيەدە قطعى بىر دليل بولنمامق لازم اولۇر. شو محنورلرگ هر بىر کلمه‌لرگ اوز باشلرینه دلالتلرینى ڪلام‌ده اساس ایتمک خطىئەستىن ناشى اولوب، عاقبت التزام قىلنىمىش بويوك خطىئەدر.

بىم بىيانمە كوره قران كريمىڭ عموملىرنى ده تخصیص يوقىدر. حتى قران كريمىڭ «واتیت من کل شیعه» كېي عموملىرى ده مخصوص دگلدر. کلامڭ احاطه‌سی - مقامنە كوره قائلگ قصدىينە تابعىدر. کلامڭ دلالتى ده قائلگ قصدىينە تابعىدر. قائلگ قصدى سىياق كلامدىن هر وقت معلوم اولۇر. مثلا: جاهلىيت عربلىرى ياخود انسانىت دنياسى حلال شىلرگ حلال منفعتلىك بعضلىرىنى تحرىم ایتمىش اولسى، شو تقدىرده قران كريمىڭ «يا ايها الذين آمنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم واشكروا لله ان كنتم ايها تعبدون. انما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل به لغير الله» (سورة البقره - ١٧٢)

« فَكُلُوا مَا رَزَقْنَاكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيْبًا . وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ أَيَّاهُ تَعْبُدُونَ . إِنَّمَا حِرْمَانَكُمُ الْمِيتَةُ وَالدِّمْعُ وَلِحْمُ الْخَنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ » (سورة النحل - ۱۱۴)

« قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أَوْحَى إِلَيْيَ مُحَمَّدًا عَلَى طَاعُمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا إِنْ يَكُونُ مِيتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لِحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجْسٌ أَوْ فَسَقًا إِهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ » (الأنعام - ۱۴۵) آیت کریمہ لرنده حرام شنیری یا لکثر شو دورت عددہ حصر ایتمک بوتون طیباتک حلال لکنه هم ده طیباتی تحریمک بطلا تنه انسانلری ارشاد سیاقنده اولور . یعنی « بوتون طیبات حلالدر ؛ یا لکثر شو دورت حرامدر » معناستنده اولور . اگرده شو آیت کریمہ لردہ گئی حصر « بوتون خبائث حلالدر . یا لکثر شو دورت حرامدر » معناستنده قیلنور ایسه ، آیت کریمہ لردہ افاده قالماز ، انتظام قالماز ؛ « کلوا من طیبات ما رزقنا کم ». « فَكُلُوا مَا رَزَقْنَاكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيْبًا » جملہ لرینہ فسیتلہ حصرک هیچ بر مناسبتی بولنماز . « حرام یا لکثر دورتدر ؛ بوتون خبائث ، نجاسات ، زهرلر حلالدر » دیمک - شارع حکیمک حکمتنه ، انسانیتک صحتنہ نظافتنه ده هیچ بر صورتلہ موافق اولماز . قران کریمک « ويحرم عليهم الخبائث » - « ولا تتبذلوا الخبيث بالطيب » - « ما كان الله ليذر المؤمنين على ما انتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب » کبی آیت کریمہ لرینہ ده هر جهته مخالف اولور .

اڭ بويوك اهل علمك قلمیلە يازلمش همه تفسیرلری ، بوتون مذهبلرک نظر لرینه تمامیلە آشنا فقيهارلک محدثلرک همتیلہ تأليف قیلنمش کتب فقهیلری انسان دقتله مطالعه ایدر ایسه ، حصر آیت کریمہ لری حقدنده شو اوافق کتابک بر قایق صحیفہ لرنده يازلمش بیسانڭ قیمتی بر آز تقدیر قیلنه بیلسه کرک . او قوچیلرک دقتلرینی التفاتلرینی جلب ایتمک امیلیلە شو اوچ دورت سطری يازدم .

قران کریم ده حرام طعاملری بیانڭ هر دفعه سندہ اضطرار حکملری ده بیان قیلنمشدیر :

(١) انما حرم عليكم الميّة والدم ولحم الخنزير وما اهل به لغير الله . فمن اضطرر غير باغ ولا عاد فلا اثم عليه . ان الله غفور رحيم .
 (سورة البقره)

(٢) فمن اضطر في مخصوصة غير متجانف لاثم فان الله غفور رحيم .
 (سورة المائدة)

(٣) وما لكتم الا تأكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل لكم ما حرم عليكم الا ما اضطررتم اليه . (سورة الانعام .)

(٤) قل لا اجد في ما اوحى الى محظما على طاعم يطعمه الا ان يكون ميّة او دما مسفوها او لحم خنزير فانه رجس او فسقا اهل لغير الله به . فمن اضطرر غير باغ ولا عاد فان ربك غفور ورحيم . (سورة الانعام)

(٥) انما حرم عليكم الميّة والدم ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به . فمن اضطرر غير باغ ولا عاد فان الله غفور رحيم . (سورة النحل)

شو بش آيت كريمهه حرام طعاملرى بىيان صوڭىدە هەر دفعە اضطرار حادثىسىدە ، اضطرارڭىكىمىدە بىيان قىلىنىشىدر .

اضطرار : حلال طعام حلال شراب يوق ساعتىلدە آچىقدن تىشىدەكىن ؛ ياخود غلبىسى نفوذى معلوم قوتڭىڭىز ئاكراھىندىن عبارتىدر . اضطرار ساعتىلدەن ، ضرورت دقىقەلرندە حرمت قالماز ؛ حرماڭى حرماڭى زائل اوپور « قواعد فقهيه » ٥١-٢٢ دە شو مسئله ايضاح قىلىنىدی . فقيهler شو قاعده بىي « ضرورت حرام شىلرى مباح ايدىر . » عبارە سيلە تعبيير ايتىشلەر ايسىدە . بن ، قواعد فقهيه دە « ضرورت ساعتىلدە حرمت قالماز » تعبييرينى اختيار ايتىدە .

فـقـيـهـلـرـكـ عـبـارـهـ سـنـدـهـ ضـرـورـتـ ساعـتـىـلـدـهـ حرـمـتـ بـقـاسـىـ مـتـبـادرـ اوـلـوبـ ، حرـمـتـ زـوـالـهـ دـلـالـتـ اـيـدـهـ بـيـلـورـ بـرـ تعـبـيـرـ يـوـقـدـرـ . لـكـنـ ضـرـورـتـ ساعـتـىـلـدـهـ مـبـاـحـقـ يـعـنـىـ شـارـعـاـقـ مـسـاعـدـهـ سـىـ نـهـ قـلـرـ اـهـمـيـتـىـ اـيـسـهـ ، حرـمـتـ زـائـلـ عـلـامـ بـقـاسـىـ دـهـ اوـ قـدـرـ مـهـمـدـرـ .

ضرورت ساعتىلدە حرمت البتة زائل اوپور . چونكە ٣ نچى آيت كريمهه دە « وقد فصل لكم ما حرم عليكم الا ما اضطررتم اليه » جملە سندە استشنا تفصىلىدىن استشنا دگل ، بلکە تحرىمدىن استشنا در . تفصىلىدىن

استشنا، بیان یوقلق معناینده اولوب، افاده سز اولور. استشنا تحریم‌دن
استشنا اولور ایسه، آیت کریمه اضطرار ساعتلرنده حرمتش زوالله
دلالت ایدر.

حزمتک زوالی شارعک حکمتند ده دها زیاده مناسبدر. آیت
کریمه‌لرک «غفور رحیم» فاصله‌لری ده حزمتک زوالله دلالت ایدر.
زیرا حاجت قدرینی اباحده اصل رحمت وار ایسه، رحمتک کمالی
حزمتک زوالیله اولور. بورا ده مغفرت حاجت قدر اکلک گناه‌لرینی
عفو ایتمک معنا سنده اولاماز؛ چونکه گناه یوقلق «فلا اثم علیه»
جمله‌سیله اعلان قیلنمشد. بلکه آچلق ساعتلرنده حاجتن ریاده
اکلک علی العاده احتمالنه کوره، آیت کریمه ده غفور صفتی مسامحه
یولیله ذکر قیلنمش اولسه کرک.

اضطرار ساعتلرنده حرامک حرمتیله برابر مفسد‌هسی ده زائل اولور.
یعنی علی العاده اکل ایدر ایکن، حرام طعام انسانک بدنه ضرر ویره
بیلور ایسه‌ده، حرام طعام‌لری اضطرار ساعتلرنده حاجت قدر اکل
ایتمک انسانک بدنه ضرر ویرمز. آچلق ساعتلرنده طبیعت ده قوه
دافعه زیاده اولور. حرام طعام‌ده، بر مفسد بولنور ایسه، قوه دافعه
او مفسد‌هی دفع ایدر. بوشکا کوره اولسه کرک، اضطرار حکملرینی
بیانک هر ذفعه‌سند مغفرت، رحمت صفتی ذکر قیلنمشد. گناه‌لری
عفو ایتمک مغفرت اولور ایسه، مفسد‌لری دفع ایتمک، ضرر لرینی
رفع ایتمک البته مغفرت اولور، البته رحمت اولور.

اضطرار حادشه سنک شو حکملرنده بوتون مذاهیه فقهیه اتفاق
ایتمش ایسه ده، «فمن اضطر غیر باع و لا عاد» آیت کریمه لرینک
تفسیرنکه مذاهیه فقهیه اختلاف ایتمش.

مالکیلرک، شافعیلرک حنبیلیلرک مذهب‌لرینه کوره، «غیر باع و لا عاد»
جمله‌سی آیت کریمه ده مذکور فعلین حال اولوب، اضطرارک قیدیدر،
شرعی رخصتلره سبب قیلنمش اضطرار مطلق دگلدر، بلکه باعی اولمامق،
معتدی اولمامق شروطیله مقیددره باعی دگل، معتدی دگل بر انسان
مضطر قالور ایسه، اضطرار شرعی رخصتلره سبب اولا بیلور. اما بر

انسان قانونىن قاچىقى معناىىلە باغى اولور ايسە، ياخود دىگىرلارنى حقوقلىرىنە تىدى ايتىك معناىىلە عادى اولور ايسە، شو تقدىرلاردا اضطرار شرعى رخصتلىڭ هېچ برىينە سبب اولاماز.

رخصت بويوك احسانلىز، گوزل نعمتلىر. بىغى كېيى، عدوان كېيى مەھىيەتلىرى بويوك احسانلىر گوزل نعمتلىر سبب ايتىك شارع حكيمىك حكىمتنە مناسىب دىگىلدر. بوڭا كۈورە، باغىلارنىڭ عادىللىرى سفرلىرى دە اضطرارلىرى دە شىرىعى رخصتلىڭ هېچ برىينە سبب اولاماز. باغى سفر دە نىمازى قصر ايدەمز، افطار ايدەمز؛ مضطرباللور ايسە، حرام طعاملىرى اكىل ايدەمز.

سفر معصىت اولور ايسە، ياخود مکروه بر غرض اىچون، او لمق جەتىلە مکروه اولور ايسە، ياخود مەھىيەتلىرى بىر مقصىد يوقلىق جەتىلە لەو اولور ايسە، او يىلە سفر شرعى رخصتلىر سبب اولماز، احکام سقوطى حقىندە عندر اولماز. اوچ مۇھىب شو مىسئىلەدە اتفاق ايتىشىلار.

اما حنفييلارنىڭ مۇھىبىنە كورە، «غىر باغ ولا عاد» جىملەسى آيت كرييمەدە مۇھىبىنە فەعلەن حال اولمايوب، بلەكە مقام قىرىندىسىلە معلوم بر فەعادىن حالىلدر. «فمن اضطرر فا كل غير باغ ولا عاد» كېيى. شو تقدىرلار دە اضطرار مطلقلار. باغىلارنىڭ عاصىلىرىڭ اضطرارلىرى دە آيت كرييمەلرلىڭ اطلاقىنە البتە داخل اولور. حرمتى رفع حقىندە «وقد فصل لكم ما حرم عليكم الا ما اضطررتم اليه» آيت كرييمەسىنە اضطرار مطلق ذكرى قىلىنىشىلار. بوڭا كۈورە، شرعى رخصتلىر اضطرار ھەر حال دە سبب اولور، ھەر حال دە عندر اولور.

«الا ما اضطررتم اليه» جىملەسىنە اطلاق - حنفييلارنىڭ نظرىينى تائيدىد ايدە بىلور. لىكن آيت كرييمەدە تقدىر كېيى، حىنفى كېيى حىلەلرە احتىاج حنفييلارنىڭ نظرىينى براز جرجى ايدىر. چۈنكە تقدىرلار، خارجى اصلاحلار، محاج او لمامق بىلاغىتلىڭ رىكىنلەر.

شو اىكى نظر، يىعنى اوچ مۇھىبىڭ نظرىيلە حنفييلارنىڭ نظرى، اصول فقهىڭ قاعىلەلرینە كورە، البتە معتبردر. ھەر انسان ھەر برىينى اختيار ايدە بىلور. دليللىرىنە زغىت ايدىر فقيه اىكى نظرلارنىڭ برىينى ترجىح ايدە بىلور.

حنفیلراث نظرینئی ترجیح ایتمک ممکندر : ۱) باغیلک ، دیدلم ، عصیاندر . عصیان عصیانی ایجاب ایده‌مز . باغیلک‌ده انسان مضطرب قالور ایسه ، جان صاقلامق فریضه‌سیله البتہ حرام طعاملری‌ده اکل ایده بیلور . یوقسنه ، انسان اوزینی اوزی تلف ایتمش اولور ایدی . ۲) هلاک سبیلرینی اوزنندن دفع ایتمک هر حال‌ده واجبدر . باغی ایکن ، عاصی ایکن انسانڭ اوزرینه مثلا یا آرسلان یا دشمن هجوم ایدر ایسه ، مدافعه البتہ واجب اولور . آچلق صوسزلق بليھىسى ده شویلەدر . باغی ایکن آچ قالور ایسه ، اکل البتہ واجب اولور . ۳) باغی عاصی آدم آچ اولوب مضطرب قالدق‌ده ، بر انسان طعام ویرور ایسه ، قبول ایتمک جاڭز بلکه واجب اولور . انسانلە انسانڭ معاملەسى شویلە اولور ایسه ، باغی ایکن عاصی ایکن آچ قالمش انسانلاره شارعڭ مساعده‌سى دها بویوك اولمق لازمدر . آچلق‌ده مضطرب قالمش انسانلراث هر بريئە هر حال‌ده شارع کريم حرام طعاملراث هر بريئى البتە مباح ایدر . باغیلک شارعڭ مساعده‌سنه مانع اولاماز .

اوچ مذهبیڭ نظرینئی ده ترجیح ایتمک ممکندر : ۱) آچ قالمش مضطرب انسانلاره مساعده هر حال‌ده البتە مشروعدر . لکن آچ قالمش باغیلرە مساعده ایکى طریقلە اولور . بری حرام طعاملری حلال ایتمک طریقیله ؟ دیگری اطاعت دائئرە لرینه دعوت ایدوب ، حلال طعاملری بدل ایتمک طریقیله . شارعڭ حکمتىنە ، دولتىڭ مصلحتىنە شو صوڭ طریق دها زیادە مناسبدر . چونكە اولگى طریقلە مساعده باغیلگى اقرار کبى بر شى اولور . شارعڭ حکمتىنە مناسب اولماز . ۲) انسان میتە کبى حرام طعاملاردن البتە نفترت ایدر . آچلق اقتضاسیله حاجت قدرینى اکل ایده بیلور ایسەدە ، حاجتىن زیادە البتە اکل ایتمز ، ياخود اکل ایده‌مز . بوڭا كورە ، «فاکل غير باغ ولا عاد» جملەسى افادەسز قالور . زیرا میتە کبى شىلەرى اکل‌ده تبعى ایتمک على العاده ممکن دگلىدر . یعنى « غير باغ ولا عاد » قىدى حنفیاراث رائىنە كورە ، فائەسز اولور .

(۳) نظم قران کريم ده «غىز باغ ولا عاد» جملەسى مذکور

فعلدن حالدر . نحو قاعده لرينه کوره ، حال ايله عاملات اجتماعي
البته شرطدر . اگرده «غير ياغ ولا عاد» اكل جهته صرف قيلنور
ايسه ، اجتماع شرطی فائت اولور . چونکه حاجت قدر اكل ايتکدن
صوک انسان ده اضطرار قالماز . حال - عاملي ابطال ايتمنش اولور .
يعني نحوک مهم قاعده سنه حنفيه راث نظری مخالفدر .

۴) يوقاري ده نقل قيلنمش ايکنچي آيت کوريه ده ، «فمن اضطر
في مخصمه غير متجانف لاثم فان الله غفور رحيم» آيت کوريه سنه
گناهه راث هيچ برينه ميلاث يوقلغى شرط قيلنمشدر . بوشكا کوره ،
باغيلراث عاصيلراث اضطرار لرى عنر اولاما . يوقسه ، قران کريمه راث
غير متجانف لاثم کبي جمله سى اهمال قيلنمى لازم اولور ايدى .

اضطرار حادثه سنه فقه منبهيلرينى ، دليللريله برابر ، بورا ده نقل
ايتک . هر بر مسئله ده فقه نظر لرينى انسان البته حريله محاكمه
ايده بيلور . منذهب اختلافلىرى عمل ده حيرت ايچون اولمايوب ، بلکه
فكيرده حريله ، حيات ده كيكلك ايچون اولور ايسه ، گوزل اولور ،
مطلوب اولور . استفاده ايده بيلور ايسه ک ، منذهب اختلافلىرى البته رحمندر .
عاليم اسلاميت ده علوم اسلاميه يى احيا ايتمنك مطلوب ايسه ، مدون
منبهيلراث هر برينى ديني مدرسه لرده تدریس ايتمنك البته لازم در .
مد نيت دنياسنث علم حقوقلىرى علوم اجتماعيە لرى آراسنده اسلاميت
شريعتنے بر قيمت مطلقه ويردر ملك ايچون ده بوتون فقه منبهيلرينى
تماميله احاطه ايتمنك ، ضبط ايتمنك بزه البته لازم در .

عاليم اسلاميت فقيه راث شو حقيقى آشلاسلر ، شو ضرورتى
قبول ايتسلر ، يارار ايدى . فقهه اولگى منبهيلرندن ، غرباڭ علم
حقوقلىرنىن علوم اجتماعية لرنىن غفلت ايدر ايسه ک ؟ ياخود بوتون
همتىزى غرباڭ حقوقلىرينه علوم اجتماعية لرينه حصر ايدر ايسه ک ،
شريعت اسلاميه بزم المزدن البته ضائع اولور .

انكارم يوق ، عاليم اسلاميت ده اصلاحات ضروردر ؛ لكن اصلاحات
اڭ مهم اساسلىرينى ماضى ده آرامق لازم اولور . سلف دن بزه ميراث
قالماش بوتون خزينه لرى آرامق بولمىق اصلاحات اڭ او لگى اساسيلر .

ایکی روبل۔

ایند

مؤلف ادارہ سی:

Петроградъ, Клинский, 17, кв. 21.

М. Бигеву.